

Na úvod

Byť milosrdný je náročné

Z toho, že Boh je milosrdný a spravodlivý, má človek úžasné pocity. No neobstáli by sme, ak by Boh nebol milosrdný. Sme totiž hriešnici, sme v tom až po uši a robíme prešľapy. Skutočnosť, že Boh je milosrdný, nám dáva veľkú nádej a potuchu.

Avšak druhá stránka mince nie je až taká sladká, potešujúca a príjemná. Lebo milosrdenstvo je prejavom lásky. Ako povedala sv. Matka Terézia, láska ťa bude bolieť. Láska človeka niečo stojí, stojí ho námahu i bolesť. Ježiš to pomenováva – človek musí zomrieť, ak chce žiť. Ak neodumrie horčičné zrno, ostane samo a neprinesie úrodu.

V Matúšovom evanjeliu (20, 1 – 14) to vidíme. Boh je tu veľkodušný a úžasný. Nebojí sa dať odmenu každému. Ale premietnuc si to do vlastného života zrazu zisťujeme, že nám to až tak nevonía. Kolkokrát v živote počujeme myšlienky: „Ani sa nemodlí, ani do chrámu nechodí, a ako mu je dobre!“ Tak alebo podobne reagujeme. Aké potrebné a dobré je však dopriať tomu druhému a tešiť sa z toho, že sa mu darí.

V Roku milosrdenstva by sme si mali častejšie uvedomiť, že prichádzajú veci, ktoré sú oblečené do iných šiat, ako sme možno očakávali. Milosrdenstvo otca z podobenstva márnotrátneho syna bolo pre staršieho syna veľmi ťažko prijateľné. Ten má pocit, že voči nemu sa otec nespráva tak ako voči tomu mladšiemu, ktorý sa vracia domov. Ale otec hovorí staršiemu synovi, že všetko, čo má, patrí aj jemu. A tak to, čo je Božie, je aj naše, lebo sme Božie deti.

Prečo si však nedokážeme privlastniť tieto milosti a prisľúbenia od Boha? Možno preto, že si často myslíme, že my vieme najlepšie, čo je pre nás dobré. Alebo preto, že niekedy túžime po tom, čo Otec nedáva – po veciach zlých a zakázaných. Myslíme si, že nás urobia šťastnými, ale on vie, že by nás to zruinovalo a zbedačilo a že by sme prišli minimálne o zdravie ducha.

Byť milosrdný je náročná požiadavka spojená aj so smrťou, so zomieraním sebe samému. Bolí to, o čosi nás to oberá, ale očisťuje to a preosieva v nás dobré od zlého.

Hospodár povedal na záver jednému z nádenníkov: „Ty na mňa zazeráš preto, že som dobrý?“ Viem sa tešiť, že je Boh dobrý ku každému, aj k naničhodníkom? Uvedomujem si, že je Boh dobrý a milosrdný aj ku mne, alebo len zazerám, porovnávam a nič dobrého nevidím?

Z homílie v Lipanoch 17. augusta 2016

Rozhovor

Každý ľudský problém má duchovné riešenie

(Dokončenie rozhovoru)

V utorok 12. júla 2016 sa v A-klube v Spišskej Novej Vsi uskutočnilo stretnutie členov A-klubu a Kruciáty oslobodenia človeka s autorkou knihy *Vytrhnutá z hrôz závislosti* pani Dankou Zubčákovou. Rozprávala o tom, ako radikálne jej Pán Ježiš Kristus zmenil život. V minulom čísle sme vám z jej vystúpenia priniesli niektoré myšlienky a prvú časť rozhovoru, v dnešnom jeho dokončenie.

● **V časoch vašej závislosti pri vás stála osoba, ktorej na vás skutočne**

záležalo. Bol to človek, ktorý sa o vás obetavo staral. Nevyčítal, ale ticho a oddane vás sprevádzal. Privádzal vás domov z pohostinstiev. Možno ho nazvať spoluzávislým, keďže bol pri tom, keď vás alkohol držal v zajatí a snažil sa byť vašou oporou v neľahkých chvíľach. Ako sa po rokoch pozeráte na jeho prítomnosť vo vašom živote?

Je už 25 rokov mojím manželom. Jeho prítomnosť a pomoc v mojom živote si veľmi vážim, lebo bola nadľudská. Práve preto som presvedčená, že tohto muža mi poslal Boh a vyzbrojil ho láskou, silou a trpezlivosťou, aby mal o mňa záujem i napriek hrôzam, ktoré som mu denne vyrábala, aby ma hľadal, aby mi pomáhal neraz i v hororových situáciách. Bohu za môjho manžela ďakujem a modlím sa za neho, aby aj on denne poznával Božiu lásku.

• Aj vaša dcéra znášala vašu závislosť a neboli ste jej ľahostajná. Snažila sa priviesť vás k Ježišovi, ktorý lieči a uzdravuje. A predsa ste veľmi ťažko dokázali prijať to, čo vám hovorila. Napriek tomu považujete vašu dcéru za ďalšiu osobu, ktorá vám pomohla dostať sa z hrôz závislosti. Vidíte to tak, že aj cez ňu sa začala diať Božia vôľa?

Verím, že moju dcéru si vybral Pán, aby zohrala tú najdôležitejšiu úlohu – bola Božím poslom. Práve moja dcérka mi povedala, že Ježiš ma miluje, ona mi priniesla Bibliu. Paradoxom je, že hoci som bola pokrstená, v existenciu Boha som neverila a nedala som pokrstiť ani svoje deti. Moja dcéra uverila v živého Boha na vysokej škole a spoznala, že Ježiš alkoholikov miluje a zachraňuje. Som Pánu Bohu nesmierne vďačná, že nás našiel a dal sa nám poznať a že na púšti našich životov začali kvitnúť kvety Božej lásky. Pomaly, nesmeli, ale viac a viac. Len náš Boh dokáže rozvoňať púšť kvetmi lásky a života...

• Aj táto časť vašej cesty zo zajatia

k slobode Božieho dieťaťa si našla miesto v knihe. Ako sa vám čítajú tieto riadky v súčasnosti?

Radostne, s veľkou vďakou Pánu Bohu. Denne ďakujem za ten nový, nečakaný, udivujúci život, život plný zárazkov, lásky, nádeje, ale i bojov a ťažkostí... Už však nie som sama. Mám Priateľa nad všetkých ostatných priateľov a viem, že ma nikdy neopustí. Niet väčšej životnej výhry na celom šírom svete! Želám ju každej duši.

• Taká banálna vec, ako je umývanie riadu, prispela k radikálnej zmene vášho myslenia i konania. Musel naozaj padnúť hrniec na nohu, aby prišiel rozhodujúci zlom? Mnohí, a možno v tej chvíli aj vy, by vtedy utrúsili nejakú nadávku. A predsa vás v tej chvíli zaplavilo skutočné poznanie Božej lásky, ktorá prijíma každého hriešnika, ktorá objíma milosrdenstvom a odpustením. A vtedy ste aj vy prosili o odpustenie za to, ako ste ublížili blízkym ľuďom i Bohu. Asi najkrajšia pasáž knihy, však? Pasáž plná lásky, ktorá očisťuje vzťahy, ktorá dvíha a zaplavuje svojím jasom aj to najtemnejšie miesto v srdci.

Určite, najkrajšia a najvzácnejšia časť knihy. Tak rada by som môjmu Bohu vyspievala celé moje srdce! Od tejto chvíle sa stáva mojím Pánom Ježiš. On zariadil také nevídané stretnutie, ktoré sa odvíja od spadnutého hrnca. Najkrajší Boží čas v mojom živote, keď som zakúsila objatie Božej lásky a v lútsosti a v plači som zo seba vyplavila beznádej, bolesť, smútok a hrôzu. Bol to čas uzdravujúceho pokánia, keď som môjho nového Pána prosila, aby mi odpustil všetky moje hriechy. A potom mi ten batoh ťažký ako olovo Boh sňal a z neveriacej ženy sa stala žena milujúca Boha, z beznádejne závislej ženy sa najšťastnejšia žena na svete, už navždy triezva... Ešte aj po rokoch som udivená a šokovaná omamnou Božou láskou a opaterou.

• Učíte v škole a túžite po tom, aby

aj vaši žiaci poznali Ježiša, ktorý dokáže zachrániť človeka v akokoľvek náročnej situácii. Pokračujete teda v šírení posolstva vašej knihy priamo tam, kde žijete a pracujete.

Áno, túžim, aby všetci moji žiaci spoznali, že Ježiš žije, že ich miluje a že v jeho objatí budú chránení oni aj ich rodiny. Misiu určite považujem za súčasť môjho života – na ulici, v obchode, u lekára... Dostalo sa mi veľkej milosti, preto som povolaná hovoriť ľuďom o veľkej Božej láske. Niekedy však ľudia nemajú chuť počúvať a z toho mi je aj smutno. Snažím sa ich vtedy pochopiť, veď ja som tiež bola taká, zaslepená vlastnou „múdrosťou“. Táto cesta je však veľmi nebezpečná, lebo cesta bez Boha je cestou do zahynutia.

• Chodievate s prezentáciou vašej knihy aj do škôl? S akými reakciami u žiakov i pedagógov sa tam stretávate?

Ak mi Pán otvorí dvere stredných škôl, určite rada pôjdem a poviem mladým ľuďom o veľkej Božej láske, ale i o alkohole, ktorým satan nivočí ľudí, rozvracia rodiny, doslova trhá životy... Žiaci i kolegovia vedia o mojej závislosti. Na YouTube je môj príbeh, ktorý so mnou natáčala moja dcéra, pracovala v Slovenskej televízii. A hoci je príbeh môjho života desivo šokujúci, Pán ma za celých vyše 20 rokov abstinencie chránil natoľko, že som nezažila ani jednu negatívnu reakciu zo strany kolegov, žiakov a ich rodičov. Je to veľmi silná osobná skúsenosť o dobrom Oteckovi v nebi, ktorý si svoje deti chráni.

• Čo vám dávajú stretnutia, kde predstavujete svoju knihu a ňou aj svoj životný príbeh?

Radosť a vďačnosť z toľkej Božej milosti, že mi je dovolené mojím príbehom osláviť Pána, že môžem prinášať nádej, že môžem hynúcich, beznádejných, nešťastných, chorých a osamelých zoznámiť s Prameňom živej vody, ktorým je Ježiš. A tento Prameň Boží má nesmierne záračnú moc: „Slepí vidia, chromí chodia,

malomocní sa čistia, hluchí počujú, mŕtvi vstávajú...” (Mt 11, 5) Veľmi túžim, aby sme pochopili, že Boh je pri nás celý čas, len no nesprávne hľadáme! Musíme ho hľadať srdcom, v Biblii – je to jeho osobný list pre nás, tiež v stíšení, s túžbou hladného a smädneho srdca... On je živý Boh, osoba, on túži mať s nami vzťah a starať sa o nás... Každý človek, ktorý spozná Božiu milosť a lásku, sa stane šťastným.

• Vnímate vašu knihu najmä ako dielo Božej vôle?

Verím tomu, že som knihu napísala z Božej vôle. Verím, že Božou vôľou je, aby sme nasmerovali duše k životu s Pánom Ježišom a táto cesta je len jedna – na Golgotu, ku križu Božieho Syna, ktorý povedal: „Ja som cesta, pravda, život.” (Jn 14, 6); „Ja som vzkriesenie i život.” (Jn 11, 25) Tu som našla nový život i ja. Dnes sa ponúka veľa ciest, vyzierajú lákavo, ale sú to cesty bludu a k záchrane nevedú. Je len jedno meno, ktoré má moc zachrániť – Ježiš!

• V čom vidíte podstatný význam vašej knihy? Je to v tej úžasnej pravde, že Boh miluje ako prvý a bez podmienok aj vtedy, keď človek zápasí o svoju dôstojnosť pod tiažou nejakej závislosti?

Áno, je to tá najúžasnejšia pravda! Boha som nepoznala, nemilovala, netúžila som po ňom. On prišiel prvý a dal sa mi poznať ako Boh lásky a ja som si ho cez túto skúsenosť a potom cez mnohé a mnohé ďalšie zaľúbila. I v Biblii je napísané: „Ale Boh vo svojom bohatom milosrdenstve, pre veľkú lásku, ktorou si nás zamiloval, nás, ktorí sme boli mŕtvi svojimi priestupkami, oživil spolu s Kristom. Milosťou ste teda spasení.” (Ef 2, 4 – 5) Či môže byť niečo úžasnejšie ako ponuka milosti Božej hriešnemu človeku?!

• Alkohol je najmä medzi mnohými mladými jedným zo „životných“ štýlov, a aj v niektorých moderných piesňach akoby sa mu robila reklama. Je vaša kniha dôležitým apelom aj pre

rodičov a všetkých, ktorí majú v rodine závislého, aby neklesali na duchu?

Áno, je to smutné, ako radi sa zahrávame s takým nebezpečným nepriateľom! Verím, že táto kniha je apelom pre závislých a nádejou pre rodičov. Alkohol sa mi stal „priateľom“ v mladosti. Rozbil mi celý môj život a vzal mi všetko, i moje drahé deti! Všetko! S alkoholom sa zahrávať nedá. Tisíce obetí tohto zákerného nepriateľa svedčia o tom, že ak mu podáme prst, schmatne nám celú ruku. Ešte by som rada zdôraznila, že v Biblii nás Pán Boh vážne upozorňuje na následky opojenia. Je na našu obrovskú škodu, že Bibliu nečítame. Ak sa už stane tragédia, že mladý človek padne do osídíel alkoholu či inej drogy, kresťan nemá lamentovať, ale vziať Božie slovo a cez zaslúbenia naberať silu, prosiť o nádej a veriť Bohu, veď Pán neraz povedal: „Podľa vašej viery sa vám stane!“ V škole sme mali veľa mladých ľudí, ktorí mohli našim žiakom hovoriť o ničivej závislosti a ako Ježiš zmenil ich život. Bohu vďaka za týchto ochotných svedkov Božích zázrakov! Som presvedčená, že boj so závislosťou je úspešný len s Víťazom nad satanom – Ježišom!

• O knihe a tým pádom aj o vašom životnom príbehu hovoríte s nadšením, pretože skutočne veríte, že jedine Ježiš Kristus má moc zachrániť ľudí v akýchkoľvek životných okolnostiach. Chcelo to veľa odvahy napísať o svojom súkromí?

O mojom Záchrancovi a o novom živote naozaj hovorím s nadšením. Veď Boh mi daroval napriek mojej veľikánskej nevhodnosti nadmieru dobrôt a nový život. A či som potrebovala veľa odvahy písať o súkromí? Moje prvé svedectvá prebiehali v napätí a aj v strachu, najmä pred mojimi žiakmi. Pán ma však častými vystúpeniami zocelil a ja som už pri písaní knihy nemala silné prekážky, hoci miestami som musela bojovať, lebo satan sa ma snažil od knihy veľmi odhovoriť. Modlitba však dáva výhru. Modlila som sa dlhšiu dobu za silu, múdrosť i poznanie

Božej vôle, čo sa týka obsahu knihy. Vedenie som vždy pri písaní prenechala Pánovi. A tak sa stalo, že som knihu písala s radosťou. Najväčším potešením pre nás všetkých, ktorí sme boli vytrhnutí z pazúrov satana, je osláviť Pána. *„Pán je moje svetlo a moja spása, koho sa mám báť? Pán je ochrana môjho života, pred kým sa mám strachovať?“ (Ž 27, 1)*

Pavol Kall

Správy

Z púte do Medžugoria

Krucιάta oslobodenia človeka Levoča zorganizovala v dňoch 10. až 19. augusta 2016 už 9. ročník púte do Medžugoria.

Naša púť sa začala v stredu o 15.50 hod. svätou omšou v Levoči u Minoritov.

Nadišla sa strastiplná a únavná cesta s cieľom Zaostrogu v Chorvátsku. Pred príchodom do Zaostrugu sme sa zastavili na pútnickom mieste Vepric, čo sú niečo ako chorvátske Lurdy. Tu páter Roman slúžil svätú omšu za veľkej horúčavy, ale bolo to krásne a neobvyklé.

Po tejto zastávke sme nabrali smer do cieľa do Zaostrugu. Tu sme prišli asi okolo 13.30 hod., ubytovali sme sa a niektorí si to nasmerovali rovno k moru. Každý deň o 15.00 hod. sme sa modlievali Korunku k Božiemu Milosrdenstvu. Spoločne sme mali ranné chváli a večery a taktiež svätú omšu v nádhernom starobyľom kláštore. Program bol voľný a každý využíval čas na kúpanie v mori alebo na prechádzky.

V nedeľu poobede sme sa konečne vypravili na cestu do našej hlavnej cieľovej stanice do Medžugoria. Tam nás čakalo príjemné teplé počasie. Ubytovali sme sa a stretli sa na poučení o programe. Na púti do Medžugoria som bol prvýkrát, ale podstata bolo pre mňa taká, akú som počul. Pred príchodom na prvý večerný program, ktorý sa začínal vždy o 18.00 hod. sme sa zastavili pri Zmrŕtvychstanom Kristovi. Tu som aspoň ja pocítil úžasný pokoj a silu. Hlavou mi prebiehalo

Správy

niekoľko myšlienok, ale tá hlavná myšlienka smerovala k Bohu. Na programe sa veľa veriacich z celého sveta spoločne modlilo modlitbu ruženca. O 19.00 hod. nasledovala svätá omša a po nej program pokračoval ďalej. Väčšinou sa končil okolo 22.00 hod., ale čas tam tak rýchlo bežal, že mi niekedy aj bolo ľúto, že už musíme ísť preč.

V Medžugorí sme volí každý deň na nejakej akcii. Jeden deň sme boli u Patrika vypočuť si jeho svedectvo, ako sa dokázal vzdať majetku, ktorého mal veľké množstvo, a prísť do Medžugoria aj so svojou ženou. Tu postavil nádherný dom pre kňazov, ktorých si on sám veľmi váži.

Na druhý deň sme boli u Gorana, drogového závislého chlapa, ktorý sa dostal zo závislosti vďaka Bohu a s pomocou komunity Cenacolo. Hoci som ho počul už pred tým, Jeho svedectvo ma dojalo, pretože na živo je niečo to úplne iné.

Na tretí deň sme navštívili komunitu Cenacolo v Medžugorí, kde sme si vypočuli dve svedectvá chalanov, ktorí si prešli závislosťou na drogách.

Vo štvrtok sme po večernom programe odcestovali domov plní zážitkov a hlavne naplnení pokojom, ktorý tu sála zo všetkých strán. Domov sme prišli okolo 15.00 hod., a tým sa skončilo naše prázdninové putovanie za Božou matkou a jej synom.

Vojto Knappek, účastník púte

Z púte v Krościenku

Vo štvrtok 1. septembra 2016 sa konala VIII. púť Kručiáty oslobodenia človeka a Hnutia Svetlo-Život v poľskom Krościenku nad Dunajcom pri hrobe Božieho služobníka otca Františka Blachnického.

Prítomných na úvod privítal národný moderátor Diakonie oslobodenia otec Jozef Heske. Pripomenul, že v Cirkvi slávime Rok milosrdenstva a táto púť je súčasťou nášho spoločného prežívania tohto mimoriadnom roku, keď dážd' Božej lásky a dobroty na nás padá a nebo je otvorené. Vyjadril tiež radosť z toho, že na púť pako hosť zavítal aj páter Michal

Zamkovský, ktorý je misionárom milosrdenstva a ohlasuje, že Boh je milosrdným Otcom.

V rámci programu zaznela aj katechéza, ktorú predniesol páter Zamkovský. V nej okrem iného poznamenal, že cez sv. Jána Pavla II., sv. Faustína a Božieho služobníka otca Františka Blachnického sme dostali prorokov dnešnej doby, podobne ako kedysi Izraeliti v starozákonných dejinách. Jeho spomienky počas katechézy sa dotýkali chvíle, keď otca Františka Blachnického v roku 1978 osobne stretol. Práve pri modlitbe posvätného ruženca, po rokoch tu v Krościenku, oveľa hlbšie uvažoval nad tým, čo všetko mu toto stretnutie prinieslo do života. Otca Blachnického, ako ďalej spomínal, spoznal počas tajnej oázy v období komunizmu, keď náboženská sloboda bola snom mnohých.

V katechéze sa tiež venoval dvom dôležitým pojmom – pamäti a odvahe. *„Dôležité je pýtať sa rodičov či starých rodičov na naše korene. Človek, ktorý nepozná svoju minulosť, nemôže byť totiž nádejou pre budúcnosť,“* zdôraznil páter Zamkovský. Skonštatoval, že my, Slováci z bývalého totalitného východného bloku, sme nutne poznačení tým, čo tu bolo pred vyše štvrtstoročím. *„Bola tu vláda jednej strany, ale žiadna spätná väzba, žiadne echo či kontrola vládnutia. Bol nastolený policajný systém,“* vrátil sa k vtedajším časom a podotkol, že mladí už nemajú ani len potuchy, ako to tu fungovalo pred revolúciou a že sa tu starostlivo pestovala „všeobecná propaganda“. Tá sa prechádzala podľa jeho osobných spomienok celou spoločnosťou a jej obsah neustále poukazoval na to, že my sa vraj rozvíjame a západ prehníva. Aj v súčasnosti je tu prítomná všeobecná nedôvera. *„Nevieme prijať autoritu. Bojíme sa spätnej väzby a iného názoru. Nevieme komunikovať. Sme citliví na totalitu, lebo sme si tým prešli. Máme v sebe falošný pocit bezmocnosti. Máme v sebe stále strach,“* zaznelo z pátrových

úst. Práve otca Blachnického vníma ako človeka slobody a odvahy, no jeho dielo je stále nedocenené. O Krościenku vyhlásil, že je to miesto, kde sa rodila sloboda a pád komunizmu. „*Tu sa začali vychovávať nové pokolenia Poľska a Slovenska, ktoré sa nebáli povedať svoj názor, a to práve cez otca Blachnického, ktorý mal od Boha dar odvahy,*“ dodal páter a pristavil sa aj pri niektorých životných momentoch otca Blachnického.

Ten sa po viacerých ťažkostiach spôsobených počas protinemeckého odboja stal kňazom a pustil sa do služby v malých skupinách. Učil tam ľudí slobode byť samým sebou. Vedel, že keď mladý človek bude poviazaný závislosťami, tak bude ľahko manipulovateľný. Tam sa rodila aj kruciáta triezvosti. Páter Zamkovský spomenul Blachnického dielo oáz, kde sú všetky programové prvky potrebné na to, aby sa zrodil nový človek, nový život.

Apeloval nielen na prítomných na púti v Krościenku: „*Potrebuje odvahu mladých ľudí. My sa nesmieme báť. S nami je Boh. Majte odvahu ísť dopredu a ísť za Ježišom a byť samým sebou.*“ Zdôraznil, že máme vyjsť z tých našich opevnení, lebo máme poslanie ísť do sveta, do tmy tohto sveta. Ale do tmy môžeme ísť len so svetlom, ktorým je Kristus.

Aj tohtoročná púť k hrobu Božieho služobníka otca Františka Blachnického vyvrcholila slávnostnou svätou omšou za účasti viacerých kňazov, ktorá sa konala po pobožnosti krížovej cesty. Homíliu predniesol páter Zamkovský. Vychádzal z nej zo slova, ktoré hovorí Ježiš, zo slova, ktoré uzdravuje, kriesi a vyháňa zlých duchov. Okrem iného povedal, že Ježišovo poslanie je ohlasovať slovo a našou úlohou je počúvať. Viera sa totiž rodí z počutia a zo slova, ktoré premieňa, ako vysvetlil. Spomenul slová pápeža Františka, ktorý radí: Majte pri sebe vreckové evanjelium a čítajte si z neho. Pri tejto príležitosti vhodne použil aj slová emeritného pápeža Benedikta, že Božie slovo nás nielen informuje, ale aj performuje –

pretvára a kriesi naše vnútro.

Vďaka nášmu Pánovi za to, že sa usku-točnila táto púť v Krościenku. Vďaka za povzbudzujúce slová pátra Zamkovského v tomto Svätom roku milosrdenstva. Mnohí sa na tejto púti nemohli zúčastniť, a preto nech nájdú duchovné povzbudenie aspoň v týchto niekoľkých myšlienkach.

Pavol Kall

Páter Michal Zamkovský

Svedectvo

Moja teta Aurélia

Volám sa Gabriela a mám 62 rokov. Už 10 rokov som členkou Obnovy v Duchu Svätom sv. Rafaela v Prešove a tiež členkou KOČ v Prešove.

V mojom srdci som dlho cítila túžbu slúžiť. Najviac ma priťahovali starí, chorí, osamelí a utrpení ľudia. Jednou z nich bola aj moja teta Aurélia.

V jej 85 rokoch jej začali ubúdať fyzické sily a prestala chodiť už aj na sväté omše, ktoré jej počas týchto rokov veľmi chýbali. Začala som ju navštevovať. Bola blízka môjmu srdcu. Bola sestrou môjho dobrého nebohého otca. Moja mamka mi zomrela skôr, takže mi nahrádzala aj moju dobrú mamu. Ona bola vtedy mojou mamou a ja jej dcérou, ktorú som sa jej snažila nahradiť aspoň v ten čas, keď som ju navštevovala. Pán jej požehnal troch dobrých synov. Po dcére túžila, stále mi to pripomínala, hlavne keď sa cítila osamelá. Mala veľmi dobré srdce.

Svedectvo

Päť rokov som k nej chodila. Bola to žena modlitby. Veľa sa modlila. Vždy, keď som k nej prišla, modlila sa ruženec alebo počúvala svätú omšu z rádia Lumen.

Jej trápením bolo, že to nevedela srdcom povedať Bohu. Počúvala ma. Povedala mi, že ona to tak nevie, ako jej hovorím, že ja som chodila na duchovné cvičenia, že ona tú možnosť nemala. Povedala som jej, aby sa nebála, že raz jej to Boh umožní. Neustále som sa za ňu modlila, hlavne po každom prijatí Eucharistie.

Pri každom stretnutí hovorila, že už zomrie. S láskou a citom som jej povedala, že každý raz zomrie. Mala zo smrti trochu strach. Pri rozhovoroch som sa dozvedela, že má škapuliar Panny Márie Karmelskej a okrem Bratstva svätého ruženca v našej farnosti je aj v Bratstve Panny Márie Škapuliarskej v Gaboltove. Veľmi som sa tomu potešila. Okrem iných povzbudzovaní a rozprávání o nádeji vo večný život som jej hovorila o prisľúbeniach Panny Márie, čo všetko som sa dočítala v knihách a na internete. Najviac som jej pripomínala to, že tí, ktorí nosia škapuliar Panny Márie Karmelskej a v ňom aj zomrú, neokúsia pekelný oheň, a že keď zomrú v hociaký deň týždňa a dostanú sa do očistca, ona ako nežná matka zostúpi do očistca v sobotu po ich smrti. A tých, ktorí tam budú, vyvedie do blažených príbytkov večného života.

V 90 rokoch jej života Boh poslal do našej farnosti kňaza Jozefa Dojčáka, rehoľníka zo Spoločnosti Ježišovej. Rehoľníci majú takú možnosť, že v slobode môžu prežiť rok mimo rehole. Páter Jozef si pre svoj rok vybral práve našu farnosť, svoju rodnú dedinu Fintice. Je aj príbuzným mojej tety cez jej nebohého manžela. Chodil ju spovedať podľa svojich možností aj predtým, keď slúžil v jednej bratislavskej farnosti. Začal ju pravidelne každý mesiac spovedať a pripravovať na deň stretnutia s Pánom. Môže si človek, obyčajný smrteľník, ešte viac priať?

Keď prišiel jej čas, bola som pri nej

v sobotu v nemocnici. Po porážke stratila pamäť. Keď som ju pohladila po líci, slzy sa jej skotúlali po tvári: spoznala ma a povedala mi, že už zomrie. Povedala som jej, aby sa nebála, že Panna Mária si pre ňu príde a preniesie ju v náručí k Ježišovi. Nakrmila som ju, podala pohár vody, poslúžila som jej spolu s jej synom, ktorý bol pri nej, poďakovala sa jej za všetko, požehnala som ju krížikom na čelo, pobožkala jej ruku, pozdravila ju: „Dovidenia v Nebi,“ a odišla.

Stále som sa za ňu modlila Korunku k Božiemu milosrdenstvu. Obetovala sväté omše, bola stále v mojom srdci. V sobotu 9. apríla 2016 mi jej syn telefonicky oznámil, že teta zomrela. Prenikla ma veľká bázeň. Uvedomila som si, že je sobota a pomyslela som si na prisľub Panny Márie Karmelskej. Srdce mi plesalo radosťou, aj keď mi bolo smutno, že živú ju už tu na zemi neuvídím.

Pohrebne obrady boli so svätou omšou. Otec Jozef v príhovore rozprával aj o jej poslednom živote. Spájal jej utrpenie s Ježišovým a medzi iným povedal, že si vykonala generálnu svätú spoveď, úprimne oľutovala svoje poklesky a prijala sviatosť pomazania chorých. Potom po porážke stratila pamäť. Prenikla ma ešte väčšia bázeň a od radosti som sa rozplakala, aký je Boh úžasný, len mu máme dôverovať.

Nebojím sa smrti, prechodu do večného života. Hovorím to aj ostatným: „Nebojte sa smrti, stretnutia s Pánom.“ Je Svätý rok milosrdenstva a Cirkev nám dáva potrebné milosti, len to využívajme, kým žijeme. A naše stretnutie s Pánom, na príhovor našej Nebeskej Mamy, bude bez strachu a v nádeji na radosť stretnutie s ním. A aj keď sa dostaneme do očistca, naše utrpenie bude radosť, pretože raz budeme navždy s ním a budeme naveky ho chváliť a velebiť.

Nech vás všetkých, ktorí to budete čítať, toto svedectvo posilní vo viere a nech vás Boh žehná!

Gabriela, KOČ Prešov

Kalendárium kruciáty 2016/2017

**Téma
formačného roka:**
Milosrdní ako Otec

Iniciatíva:
Milujem,
preto nepijem!

26. november 2016 – Pracovné stretnutie celoslovenského KV KOČ

8. 12. 2016 – Liturgická slávnosť Nepoškvrneného počatia Panny Márie, patronátny sviatok KOČ

27. február 2017 – Výročie smrti Božieho služobníka otca F. Blachnického (1987)

3. – 5. marec 2017 – Duchovné cvičenia KOČ v Smižanoch

24. marec 2017 – Výročie narodenia Božieho služobníka o. F. Blachnického (1921)

14. –16. apríl 2017 – Veľkonočné trojdnie

11. apríl 2017 – Liturgická spomienka na sv. Stanislava, patron. sv. KOČ

4. júna 2017 – Zoslanie Ducha Svätého

Jún 2017 – Pracovné stretnutie celoslovenského KV KOČ

Jún / Júl 2017 – Pešia púť KOČ do Levoče

Júl / August 2017 – Púť KOČ do Medžugoria

14. august 2017 – Liturgická spomienka na sv. Maximiliána Kolbeho, patron. sv. KOČ

September 2017 – Celoslovenská púť KOČ a HSŽ do Krosienka nad Dunajcom

13. – 15. október 2017 – Celoslovenské sympóziu KOČ

22. október 2017 – Liturgická spomienka na sv. Jána Pavla II., patron. sv. KOČ

November 2017 – Pracovné stretnutie celoslovenského KV KOČ

8. 12. 2017 – Liturgická slávnosť Nepoškvrneného počatia Panny Márie, patron. sv. KOČ

Pravidelné stretnutia KOČ

Bardejov – V Kostole sv. Anny každý párný týždeň vo štvrtok po večernej svätej omši o 16.30 hod.

Jarovnice – V kostole každý pondelok po večernej svätej omši.

Lipany – V čajovni každú druhú nedeľu v mesiaci o 16.00 hod.

Lendak – V kostole každý druhý týždeň v stredu po večernej svätej omši.

Levoča – V Útulku sv. Františka každý štvrtok o 17.00 hod., nasleduje adorácia o 20.00 hod.

Rožňava – V priestoroch Rímskokatolíckeho farského úradu každý pondelok o 16.30 hod.

Prešov – V kláštore sestier CJ Sancta Maria v Prešove na Konštatínovej 2 každý druhý štvrtok v mesiaci o 17.15 hod.

Pozvánka

Modlitebno-formačné stretnutia

spojené s modlitbami za závislých, za naše oslobodenie a oslobodenie celého národa sa konajú v Prešove v kaplnke pri kláštore sestier CJ Sancta Maria na Konštatínovej 2 (vchod z Metodovej) každý druhý štvrtok v mesiaci o 17.15 hod. **10.11.** formačné stretnutie, **24.11.** svätá omša a adorácia, **08.12.** formačné stretnutie, **22.12.** svätá omša a adorácia.

	November					December				
Po	7	14	21	28		5	12	19	26	
Ut	1	8	15	22	29	6	13	20	27	
St	2	9	16	23	30	7	14	21	28	
Št	3	10	17	24		1	8	15	22	
Pi	4	11	18	25		2	9	16	23	
So	5	12	19	26		3	10	17	24	
Ne	6	13	20	27		4	11	18	25	

ECHO Kruciáty oslobodenia človeka

Informačný list pre vnútornú potrebu KOČ
Vychádza šesťkrát do roka.

Toto číslo vyšlo vďaka finančnej podpore pani Ivety G.

Redakcia: o. ThDr. Jozef Heske, PhD.,
RNDr. Štefan Paločko,

Kontakt: Kruciáta oslobodenia človeka –
Stanica č. 1, Košická 2, 054 01 Levoča
0905 709 324, 0907 977 645
www.kruciata.sk, echo@kruciata.sk